

Таким чином, стає зрозумілим, що екологічні проблеми господарюючих суб'єктів – це “кіт у мішку”, який нікому не потрібен. Прозорість роботи на ринку інвестицій та залучення іноземних інвесторів вимагають запровадження екологічного аудиту, який, на відміну від фінансового аудиту, буде оцінювати не фінансово-економічне становище підприємства, а можливості його функціонування за умови дотримання правил екологічної безпеки, звичайно, і у грошовому вимірі також. (див. рис.18).

Екологічний аудит – це система незалежного екологічного контролю, оцінки та консалтингу у сфері правових, економічних, фінансових та технологічних питань охорони довкілля, яка дозволяє встановлювати пріоритети між економічними інтересами власників об'єктів господарської діяльності та екологічними інтересами суспільства.

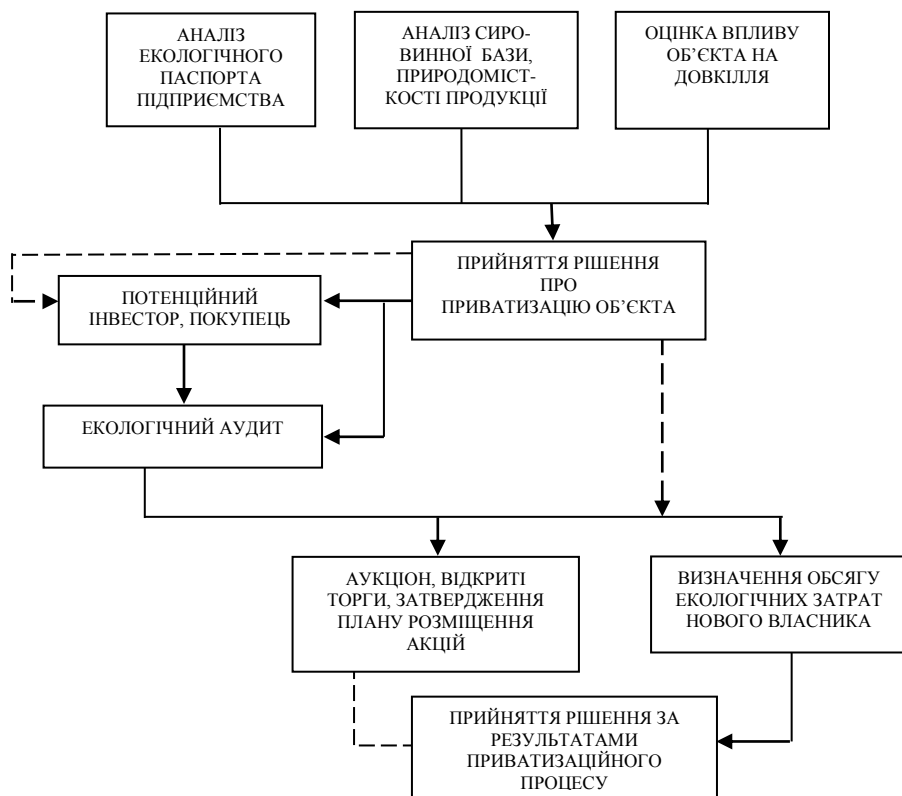
У галузі довкілля аудит набув поширення в промислово розвинутих країнах – США, Канаді, Нідерландах, Великій Британії, Швеції, Франції. Ця діяльність виділилася в окремий вид аудиту під час придбання чи передачі нерухомого майна і проводиться під час укладення майже кожної угоди купівлі-продажу.

У США екологічний аудит відіграє важливу роль у врегулюванні конфліктів між Національним агентством з охорони довкілля та компаніями, що порушили законодавство про довкілля. Як правило, він проводиться, коли причиною правопорушення є відсутність екологічної програми чи її невідповідність встановленим вимогам. Під час розгляду позовів проти відповідачів, які повторно порушили або постійно порушують природоохоронне законодавство, застосовуються обов'язкові програми аудиту в галузі довкілля.

Одним із найважливіших параметрів, що відстежується при проведенні екологічного аудиту, є виявлення порушень вимог екологічної безпеки. У даному контексті аудит вбачається важливим інструментом у комплексі заходів, спрямованих на захист населення і територій від надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру при здійсненні екологічно небезпечних видів діяльності.

Основними завданнями екологічного аудиту як правового організаційно-управлінського інструменту системи забезпечення екологічної безпеки оцінюваного об'єкта є не лише оцінка відповідності діяльності підприємства вимогам та стандартам охорони довкілля, але і захист від надзвичайних ситуацій природного і техногенного походження.

Рис.18. ДОТРИМАННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ВИМОГ У ПРОЦЕСІ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Прим. - - - - - ➔ шлях, що веде до економічних витрат новим власником.